Исарътъ въ Търново на самия источний край на листътъ образуванъ отъ Орлевецъ (картала) надъ завоя на Янтра-Ок кая Башъ, дѣто нѣкога старий градъ започвалъ по тѣснитѣ възвишенности ~~тѣ~~ по край Янтра, стѣснявана на сгъти на рѣскрача възвишенността на каменливий листъ въ края си е малко поразсланъ и не толкозъ остръ. Въ тази неравна разклатостъ оградена отъ всякадѣ съ укрепления по естественнитѣ стѣни. Що е било изъ върво въ тази непристѫпна ~~църква~~ твърдиня не е извѣстно, говори се само за нѣкоя черква св. Петка, отъ развалинитѣ на която е градена днешната тамо джамия, отъ развалинитѣ още личи че не е било само църквата, на последне имаше до 100 зимни ~~къщи~~ твърдинята турски къщи сега разсипани освѣнъ 3-4. Имала е нѣкога три порти, които и сега личатъ една по главний входъ и пѫть на западъ, други порти на СИ къмъ Долня махла и Митрополията която е доволно разбогатила въ старо време ~~и още~~ и е била прямо съобщение съ Трапезецъ по моста и съ долня махала на последне. Третитѣ по малки са при старата на нѣкога кула наричана сега френкъ исаръ. Испослѣ двѣ други пѫтечки са развити ~~испослѣ~~ една прямо на изокъ за рѣката и полята и друга отъ табашкий мостъ за главната порта, но тѣ са дѣто едва кози само могатъ да минатъ. (Виждь Чанъ тепе или Чаналъ тепе и Френкъ исаръ.) Сега що е на лицеса при входътъ само отъ страна въ зидътъ на една къща угломки отъ вити стълпове. При вратата на Джамията днесь има угломки отъ четвъртити стълпове и на кре

Сѫщий този исаръ нѣкой наричатъ Кѣзъ исаръ а други искатъ да кажатъ че Кѣзъ исаръ билъ на срѣща прѣзъ Янтра на съвѣднитѣ бѫдо. Но прѣданието говоря покрай този исаръ защото се приказва че последний царь тука въ тази крѣпость билъ оставилъ племе си подъ надзорътъ на патриярха когато той отишелъ да събира войска да нападна на обсаждающитѣ, но кога той отишелъ къдѣ София то и тя избягала и отишла подирѣ му. Друго прѣдание казва че нѣкоя царь царска дъщеря или сестра когато се вдигнала царь въ черква турцитѣ нападнали на града и ~~вд~~ накътъ съ когото се вдигнала отрела на стѫпкитѣ да се бие а тя останала въ ~~нападнитѣ~~ църквата и не излѣзла отъ само додѣто турцитѣ не взели градътъ и църквата

Има прѣдание че царътъ като избягалъ отъ Търново билъ си подковалъ коньтъ на опаки за да показва че въ крѣпостьта е влѣзълъ нѣкой а не излѣзълъ. Въ бѣганието си той стигнълъ единъ бахчеванджия който седялъ дини и като го здрависвалъ, казалъ му че ако го питатъ турцитѣ въ погонта подиръ му миналъ ли е царътъ отъ тука той да каже че миналъ когато той е садилъ динитѣ а между това той бѣгалъ съ овнитѣ динитѣ и додѣ да стигнатъ той ~~тѣ~~ динитѣ израсли, цъвнали, завързали, порасли и хванали да зрѣятъ. . . .

тука на този исаръ имаше въ двора на джамията св. Петка едно сухо дърво крайдетинъ отъ прозорцитѣ за което казуваха царь че то било се развило отъ зидътъ отъ царьтъ главния за което казваха царь казалъ че ако това сухо дърво се хване и пусне листе тогава България царството ще се възроди. Камъкътъ пѫтьтъ последне турцитѣ рѣзаха дърво че дървото се разсъхна

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ